

Tillväxt-reflex – Ändliga resurser är inte oändliga

Vår civilisation kräver naturresurser av skilda slag för att existera. Strategierna med elektrifiering och andra ”gröna initiativ” gör inte problemen enklare.

I boken ”Klimatet, oljan och tillväxten” är frågorna om utvinningen av ändliga naturresurser något som jag belyser från flera infallsvinklar.

Ett av kapitlen inleder jag med ett citat från Timbro som med bestämdhet hävdar att det aldrig har varit något problem att råvaror tagit slut. Marknadens osynliga hand har, med prissättning och alternativa material, alltid varit som en räddande ängel.

Jag exemplifierar med historiska data för guld och olja. Och i det skenet ser det ut som om nationalekonomerna och Timbro inte är alldeles galet ute. Trots att man har åderlåtitt malmkroppar och oljekällor har den redovisade storleken på de återstående reserverna leget still. Eller ökat!

Men, det finns mer än ett men ... Och jag avslutar med ett citat från CIA.

“The rapid depletion of nonrenewable mineral resources [...] pose serious long-term problems that governments and peoples are only beginning to address.”

Ett annat kapitel har rubriken ”Tillväxten skjuter återvinningen i sank” där jag sätter strålkastarljuset på konflikten mellan, å ena sidan, att snabbt bygga ut fossilsnåla alternativ och, å andra sidan, att återvinna de kritiska metallerna. Ett dilemma som är grundläggande och som inte låter sig kringgås.

Ett tredje oundvikligt perspektiv är det tveeggade svärdet som stavas ”olja”. Vi har för mycket av den för att hantera klimathotet men för lite för att hålla världsekonomin under armarna.

Under nästa vecka kommer boken att finnas att köpa hos bland andra [Bokus](#) och [Adlibris](#).

För den som så önskar går den även att köpa direkt från mig till det facila priset av 80 kr (plus 55 kr för portot).

Här går det att [provläsa](#) ett tiotal sidor.

//Stellan Tengroth